

Odpady z plastů

– zařazování je v praxi mnohdy problém

I Petr Grusman, Ing. Václav Kuncl, INISOFT s.r.o.

Víte jak správně zařazovat odpady z plastů podle Katalogu odpadů (vyhláška 381/2001 Sb. v platném znění)? V praxi existuje několik problémů, na které bychom rádi upozornili. Konkrétně uvedeme tři nejčastější situace, ve kterých původce chybí nebo je nucen postupovat jinak, než vyžaduje legislativa.

Trh a legislativa

Tou první je zařazování plastových odpadů podle kategorie (nebezpečný/ostatní). Dle poslední novely zákona o odpadech č. 223/2015 Sb. se musí nově postupovat v souladu s evropským předpisem 1357/2014, a tak v řadě případů skončí plast jako nebezpečný odpad. Příkladem může být HDPE folie, plast do interiéru v automobilech nebo v elektrospotřebičích.

Při výrobě je totiž kladen požadavek z pohledu parametrů těchto plastů (snížení jejich hořlavosti, změkčení povrchu atp.). Toho výrobce dosáhne většinou přidávkou různých aditiv. Velice často mají tyto látky (aditiva) nebezpečné vlastnosti, zvláště pokud se jedná o změkčovadla (ftaláty), nebo zpomalovače hoření (bromované látky), antioxidanty apod. Nebezpečné vlastnosti těchto látek jsou v plastech fixovány, uzavřeny tak, že se za běžných okolností do životního prostředí neuvolní. Proto můžeme bez obav používat své notebooky, auta, folie, kabeláže a spoustu dalších výrobků. Co ale s nimi, když doslouží?

Výkřik: Nebezpečné látky jsou v plastech fixovány a běžně se do životního prostředí neuvolní

Dle způsobu používání uvedených výrobků by téměř každý odvodil, že se přeci jedná o ostatní odpad, protože žádné nebezpečné vlastnosti tyto výrobky nevykazují. Podle bezpečnostního listu výrobku je však nutné zjistit, zda není obsah výše uvedených látek v koncentraci vyšší, než ten, který evropský předpis považuje za limitní (HP 7 – karcinogenní látky, kategorie 1A, 1B). Pokud ano, pak je nutné správně zařadit tento odpad do kategorie nebezpečný. Důvodem je skutečnost, že nelze předvídat, jakou metodou bude s odpadem nakládáno a zda se nebezpečné látky neuvolní. **Lze tak**

jen konstatovat, že je to velký rozpor mezi tlakem trhu a požadavkem spotřebitelů vůči výrobci a požadavkem legislativy na podmínky zařazování odpadů.

Plastové odpadní obaly

Druhý problém vzniká při zařazování plastových odpadů z obalů podle druhů. Katalog odpadů je rozdělen do dvaceti skupin určujících odvětví nebo technologický proces, ve kterém příslušný odpad vzniká a pro plasty existuje v Katalogu několik katalogových čísel. Platí ale, že odděleně sbíraný obalový odpad, včetně jeho směsí, se vždy, i v tom případě, že byl vytríděn z komunálního odpadu, zařazuje do podskupiny 15 01, nikoliv do podskupiny 20 01.

Při svozu separovaného odpadu v obcích však mnohdy dochází k tomu, že se odpady svezené od obcí zařazují do podskupiny 20 01 a od firem do podskupiny 15 01. A to není správně. Zároveň následně dochází k chybnému rozpočítávání přijatého svezeního množství podle množství a druhu předaného odpadu na koncová zařízení. Ta navíc zpravidla požadují pouze jeden druh,

jedno katalogové číslo. Takže provozatel svozové firmy ještě ve své evidenci vykazuje předruhování odpadu a svou situaci si zbytečně komplikuje.

Doporučení: Odděleně sbíraný obalový odpad tak zařazujte vždy do podskupiny 15 01.

Když z úpravy odpadu vznikne odpad

Třetí v praxi zaznamenanou problematickou situací je vznik plastového odpadu při úpravě odpadů před konečným využitím. Jedná se nejčastěji o kabely. Ty se zařazují většinou do skupiny 17. Po mechanické úpravě vzniká kov (měď, hliník) a plast jako nový odpad. Správně by po tomto technologickém procesu mělo dojít k zařazení těchto nově vzniklých odpadů do podskupiny

Nebezpečné látky jsou v plastech fixovány a běžně se do životního prostředí neuvolňují

19 12 – Odpady z úpravy odpadů jinde neuvedené (např. třídění, drcení, lisování, peletizace).

Protože ale takový druh odpadu mnoho koncových zařízení nepřebírá

a to z nejrůznějších důvodů, jsou pro plast používaná jiná katalogová čísla bez ohledu na odvětví či technologický proces a tím dochází k legislativně chybnému zařazení dle Katalogu odpadů.

Doporučení: Pokud tedy po úpravě odpadů vznikne odpad, zařazujte jej do podskupiny 19 12. Koncová zařízení, pokud plastové odpady používají jako vstupní surovinu, nepotřebují dle § 14 odst. 2 zákona o odpadech povolení k převzetí takového druhu odpadu. Provozovatelé zařízení s platným souhlasem od krajského úřadu by si měli rozšířit povolení i o tento druh odpadu.

Pokud řešíte podobné nebo jiné problémy s evidencí odpadů, rádi Vám pomůžeme. □

Společnost INISOFT pořádá pro všechny zájemce v nejbližších termínech tato školení:

Odpady v roce 2016 – nové legislativní povinnosti a revoluční změny nejen v evidenci odpadů po Infringementové novele

30. 3. 2016 Plzeň
31. 3. 2016 České Budějovice
12. 4. 2016 Praha
13. 4. 2016 Brno
14. 4. 2016 Ostrava

Nakládání s odpady ze zdravotnictví, zařízení sociální péče a domovů důchodců včetně kuchyňských odpadů

16. 5. 2016 Praha
17. 5. 2016 Olomouc

Prevence závažných havárií v návaznosti na ukončení přechodných období

10. 5. 2016 Liberec
11. 5. 2016 Praha
12. 5. 2016 Olomouc

Zákon o vodách v roce 2016 – novely prováděcích předpisů a připravovaná novela zákona pro rok 2017

5. 4. 2016 Liberec
6. 4. 2016 Praha
7. 4. 2016 Olomouc

Aktuálně pak pro Vás dále připravujeme:

- Jak se řádně připravit na kontrolu orgánu státní správy v jednotlivých složkách životního prostředí
- Ekologické minimum – legislativa ochrany životního prostředí v kostce
- Obaly a obalový zákon v praxi

Více informací naleznete na www.inisoft.cz

inisoft

SOFTWARE

EKOLOGIE

PORADENSTVÍ

VZDĚLÁVÁNÍ